

Проект Коменски

Заклучителната фаза от проекта **„Коменски“** **„Моето училище е моят дом“** се проведе на 6 - 12 май 2010 г. В нея взеха участие ученици и учители от България, Полша, Литва, Турция, Гърция. Домакин на последната мобилност беше училище Питагора, Италия, област Калабрия.

След дългото пътуване с ферибот и микробус бяхме сърдечно посрещнати от нашите домакини. Това са нашите приятели, които преди месец имахме удоволствието да посрещнем в България. Те бяха щастливи да ни покажат своята родина, свят роден край и своето училище, а ние бяхме доволни да се запознаем с красотата и екзотиката на древна Италия. Училището се състои от две части свързани с жълт, закрит мост. В едната са разположени учебните кабинети, лаборатории и библиотека, а в другата административните помещения. В училището учат около 600 ученика, разпределени в 40 паралелки по 25 ученика в клас. Учениците са на възраст от 13-18 години. Учебният ден започва в 8:25ч сутринта и продължителността на един учебен час е 60 минути. Изучават 10 предмета - физика, химия, математика, психология, история, италиански, латински, религия, английски и изобразително изкуство.

Първият ден след пристигането ни в Козенца присъствахме на урок по Физика. След края на часа всички страни подариха своите подаръци на домакините. Нашият представляваше картина, лично нарисувана и подарена от Елена Димитрова. На нея е изобразен изглед, включващ постамент изготвен от самите участници в проекта по време на посещението им в България и сградата на нашето училище. Домакините бяха трогнати от оказаното им внимание. Пристъпихме към изготвянето на постери, включващи отличителните белези на родните ни места. След продължителна и упорита работа участниците от всички страни бяха готови. Българският постер включваше картата на гр. Сандански, върху която поставихме снимки типични за региона, показващи паметника Спартак, Епископската базилика, минералната вода, хотел Сандански и цветето магнолия. Поставихме и макет на кукла, облечена в традиционна българска носия. Всичко това беше огрявано от яркото, усмихнато слънце, станало символ на нашия град.

Нашите италиански приятели ни поканиха в къщата на Амарели. В нея години на ред се е извличало най-доброто женско биле (*liquorice*). Растението, от чийто корен се добива то, расте естествено по калабрийското крайбрежие. Семейство Амарели се славят, като най-добрите му производители. В къщата-музей се запознахме с технологията за извличане на женското биле (*liquorice*) и се насладихме на неповторимия вкус на бонбони **Amarelli**.

Интересна беше разходката ни из Росано. То е малко, закътано градче в южната част на Италия, една от провинциите на Козенца. В местната катедрала имахме щастието да видим древния образ на мадоната, която се смята, че не е сътворена от човешка ръка.

Вторият ден през престоя ни беше посветен на центъра на област Калабрия – град Реджо ди Калабрия. Още с влизането в него усетихме, че се потапяме в една нова епоха. Малките, тесни улички на Росано нямаха никакво място тук. Разходихме се по крайбрежната улица, насладихме се на морския бриз от дясно и на красивите архитектурни и исторически паметници от ляво. Градът ни завладя с положителната си емоция и енергия. Дружелюбни клоуни и мимове се разхождаха по улиците, прегръщаха ни и ни позволяваха да се снимаме с тях. Няма как да не се усмихнеш, няма как да не се почувстваш щастлив! Катедралата на Реджо ди Калабрия е известна, като най-голямата религиозна сграда в Калабрия. За наше щастие влизайки в нея чухме и се потопихме в необятния и величествен глас на органа.

Не пропуснахме и музея за реставрация на бронзови статуи **Riace bronzes**. През 1972 г. край южното крайбрежие на Италия са били открити от археологически експерт и ентузиаст гмуркач, Стефано Mariottini статуи на двама войни в цял ръст. Днес те се съхраняват в този музей. Какви ли още чудеса крие подводният свят на Реджо ди Калабрия?

Последния ден бе работната среща. Тя бе организирана в специална конферентна зала. В работна обстановка изслушахме химните на всички страни участнички и индивидуалното представяне на всяка делегация. Представянето на българските участници включваше мултимедийна презентация за това как се популяризира проекта „Коменски“ в нашата страна от учениците участници в него. Представихме региона чрез изготвения постер. Полските участници изпяха тяхна авторска песен, посветена на проекта. Обстановката бе много ведра и дружелюбна.

Освен всичко научено и видяно, ние се чувствахме прекрасно сред приятели и участници по проекта. Разбрахме, че ние учениците от всички страни сме весели, емоционални, дружелюбни и открити. Обичаме пътешествията, обичаме забавленията, обичаме родината си. Всички ние обичаме и училището си, защото то е нашия дом!